

Comunicació i proximitat

Catalunya, i Barcelona en particular, disposen d'una extensa i cada cop més potent xarxa de mitjans de comunicació local. Tant la premsa local i comarcal, com les ràdios i televisions municipals i locals i, en els darrers anys, els mitjans digitals desenvolupen una tasca essencial de democratització de la informació, com també de recuperació i normalització social, cultural i política. Esdevenen, doncs, instruments claus per a la participació ciutadana.

En aquests temps, la premsa comarcal ha fet passos importants per consolidar-se com un referent indiscutible en el panorama de la informació escrita del país. Com ho ha fet també la ràdio i, particularment, la televisió municipal i local, que viu avui un dels moments més decisius dels darrers anys amb l'arribada i adaptació a la televisió digital

“Els mitjans de comunicació locals i comarcals i els mitjans digitals desenvolupen una tasca essencial de democratització de la informació, com també de recuperació i normalització social, cultural i política”

terrestre (TDT), un pas que encara desperta certes preocupacions però que, sens dubte, genera grans oportunitats que no podem desaprofitar.

Hi ha ple consens a reconèixer que la comunicació local ha estat una peça central del sistema comunicatiu català,

Ramon Nicolau, regidor de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona

i que constitueix un dels fenòmens més complexos, dinàmics i actius a Catalunya, fins al punt que pot considerar-se, sense exagerar gens ni mica, un cas únic en el context internacional. Suposa, doncs, un actiu que no podem desaprofitar com a societat, un valor que hem de cuidar i incentivar per garantir que malgrat aquest passat i aquest present exitós, tingui també un futur amb plenes garanties d'èxit.

És molt evident la incidència que han tingut els mitjans de comunicació de proximitat sobre la participació ciutadana. Mitjans que en moltes ocasions han servit per posar en comú visions comuns o disparen i que han contribuït a millorar l'impuls de projectes de transformació. Un bon treball, en moltes ocasions realitzat amb més voluntat i esperit de

servei públic que mitjans, que ha servit per potenciar la cohesió social i el sentiment d'arrelament al barri, a la ciutat i al

“La comunicació local ha estat una peça central del sistema comunicatiu català i constitueix un dels fenòmens més complexos, dinàmics i actius a Catalunya, fins al punt de considerar-se un cas únic en el context internacional”

país. Una contribució, doncs, que des de l'administració local hem de valorar necessàriament de forma positiva i hem

d'incentivar d'una forma decidida. La comunicació local esdevé un instrument de pluralitat que no podem menystenir.

A més les corporacions locals catalanes hem consolidat una xarxa de comunicació local, basada en premsa escrita, ràdios i televisions locals que permeten optimitzar de manera intel·ligent les virtuts de la proximitat.

Comunicació i proximitat. En un món globalitzat, aquests dos conceptes tenen actualment més sentit que mai. Comunicar per compartir. Proximitat per apropar. La nostra és una societat complexa, i la presència d'un teixit comunicatiu solvent, ben vertebrat i capaç de ser un motor, un altaveu i una eina per sumar i compartir.

Ramon Nicolau